

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Vesele božične praznike in srečno novo leto

usojata si prav od srca voščiti vsem cenjenim naročnikom, dopisnikom, kakor tudi bravcem našega lista
urednik in izdajatelj.

Vabilo na naročbo.

Ob koncu leta vabimo spet prav vljudno vse cenjene dosedanje naročnike, da čim prej obnove svojo naročnino, ter pridobe tudi novih naročnikov. Naročnina 2 K je res mala, če se upošteva, da se pošteno trudimo, kolikor le mogoče v vsakem oziru zadovoljiti naročnike. — One naročnike, ki so zaostali z naročnino za tekoče leto, prosimo, naj blagovolijo mali znesek kmalu doposlati. Upravništvo.

„Novice“ nastopile bode kmalu XIX. letnik. V vseh letih ostale so zveste svojemu programu, katerega so jim začrtali lastniki in založniki v prvi številki: „Stal bo (list) seveda na versko-moralni in narodni podlagi. Njegova naloga pač bode, novice prinašati in ljudstvo v vsakem oziru podučevati.“ Vsak čas so skrbele svojim naročnikom za poduk in zabavo, in vedno so branile dve veliki ideji: versko in narodno. „Novice“ nikdar niso zatajile ne enega krščanskega in tudi ne enega slovenskega načela. Ker ni bil njih namen bojeviti, so se tudi strogo izogibale vsakih osebnostij. Potrebam časa primerno so se pač morale ozirati na razne pojave, ki so v škodo sv. veri in narodnosti slovenski: morale so napredovati in iti s časom. In menimo, da so napredovale.

In napredovati hočemo tudi v prihodnje. Uredništvo in upravništvo si bo vse prizadelo, da bodo „Novice“ tudi v prihodnje ustrezale vsem velecenjenim naročnikom in bravcem, kolikor se sklada z njih namenom in programom. Novice hočejo biti Dolenjcem katoliški misijonar v vsaki slovenski hiši. Ne za las ne bodo odstopile od katoliških načel, ne za trohico od narodnih.

Mislili smo letos list še povečati, da bi bil izhajal trikrat na mesec; a za sedaj ni šlo. Krog naročnikov, dasi je, hvala Bogu, dokaj velik, vendar ni še tolik, da bi si mogli upati kaj tacega. Da bo to mogoče: pridobi vsak dosedanji naročnik še enega, in „Novice“ bodo večje. Odkrito povemo: za noben list ni agitacija tako majhna in neznamenita, ko za naš list. Kar se list sam priporoča, to je, več pa ne. Tudi njegovi naročniki in pristaši ne agitirajo zanj, ko vendar vidijo, da se pa

proti listu agitira od vseh strani. Torej: prosimo vas, dragi naročniki, priporočajte in širite list! Saj za stopa in brani načela, na katerih sloni narodova sreča.

In še eno: Dopisujte, in še enkrat: dopisujte! Zabavljati je lahko in reči: tega ni pa tega, in: od nas nič ni. Dopisnikov število je tako malo, da jih našteješ s prsti ene roke prav lahko, kar uredniku dela gotovo ne polajša. Sicer se nam je posrečilo pridobiti za gospodarske stvari strokovno izobraženega dopisnika - domačina, ki se bo vedno oziral na domače potrebe, a vendar nam manjka dopisnikov od drugod, ki bi nam poročali iz svojih krajev našemu listu primernih novic.

Uredništvo bo storilo svojo dolžnost vestno. Prosimo, da tako storé tudi naročniki, in za vse bo prav, list pa bo lahko še enkrat večji in še več dobrega se bo storilo. Uredništvo.

Gospodarske stvari.

O pitanju prascev.

(Fr. P.)

Prešiče lahko spitamo v obče na mnogo načinov. Velika posestva imajo stvar tako uravnano, da si doma priredé veliko materijala, pri katerem nameravajo v prvi vrsti proizvajati fine, dragocene plemenske živali za prodaj; pujske, ki se ne prodajo in nekoliko bolj odrasle živali potem režejo in spitajo. Na drugih veleposestvih in v veliki obrti, kjer je mnogo odpadkov, kot črna moka, otrobi, oljnate tropine, škrobovi odpadki, pivne drože, žganjarska žlempa, koruzna žlempa, pesni zrezki in dr., v teh krajih nakupijo prešiče suhe ali vže malce napitane, da jih popolnoma opitajo, pri tem je pitanje včasih silno obširno. V manjših in srednje velikih ekonomijah (gospodarstvih) običajno ne pitamo prešičev veliko čez domačo potrebo, pač pa spitajo razni obrtniki, kakor mlinarji, peki, pivovarnarji itd. tekem leta večje množine prešičev.

Pitanje ima eno silno dobro stran, da nam namreč omogoči vse mnogoštevilne odpadke iz gospodinjstva, domačega gospodarstva in tvornic še vedno bolj ali manj visoko spraviti v denar, kakor je ravno cena prešičev boljša ali slabša, na drugi strani pa si preskrbimo za dom po ceni mesa in mesnih izdelkov.

Toda, če hočemo, da bo pitanje v vseh okoliščinah in na vsak način izteklo z zaželjenim uspehom, moramo pri tem vpoštevati več važnih točk. Čim bolj skrbno se na te posamezne stvari oziramo, toliko hitreje in toliko popolneje se nam posreči pitanje, toliko boljše

in dražje bo meso in slanina, s čimer tudi pičo dobro množino. Ako smo pa pri pitanju vnemarni v obče ali vsaj v posameznih rečeh, smo sami krivi, da gre pitanje le počasi izpod rok, da nam dá le malovredno meso in slanino, okolnost, ki pitanje le slabo poplača. Zakaj? No, ker se po takem blagu ne povprašuje ravno veliko na trgu.

Okolnosti, na katere se moramo pri vspešnem pitanju vedno ozirati, so:

a) Kakšne vrste prešičev so najpripravnejše za pitanje?

b) V kaki starosti jemljemo ščetinarje k pitanju in kaj se zahteva od njih ozir zdravja?

c) Silno važno je vprašanje: koliko piče je pokladati in kako jo mešati, da bo imela največji vspeh?

d) Slednjič je važen čas, koji naj traja pitanje in pa nekatera pospeševalna sredstva, da skrajšamo ta čas.

Ker je za nas vprašanje prašičjereje takole eno izmed življenjskih vprašanj, ne bo odveč, ako se kterikrat bolj od blizu popečamo nekoliko o teh važnih vprašanjih.

Korist zadružništva.

(Konec.)

Daljni bistveni dobiček zadrug za kmetijstvo je ta, da je in mora biti vse blago, ki je naroči „Zveza“ ali zadruga sama brez vsake hibe. V ta namen se poslužujejo „Zveza“ in zadruge kmetijsko-kemičnih poskuševališč, ki nadzorujejo vse kupljeno blago ozir njihove vsebine.

Vsa krmila, gnojila itd. se preiščejo na ono kakovost, katero garantuje prodajalec, semensko žito se preskuša na kaljivost, in ako pokaže kako blago, da ima manjšo vrednost, kot je rečeno, mora dodavatelj ali liferant škodo povrniti.

Vsak zadružnik torej vže naprej ve, ne samo, da dobi blago po najnižji ceni, ampak tudi v najboljši kakovosti, dalje lahko zve, iz česa n. pr. obstojé njegova krmila, on lahko kupuje po nasvetu kemičnega poskuševališča samo ona gnojila, ki njegovi njivi, njegovim travnikom zagotavljajo največji pridelek. Ni mu treba šele veliko preiskovati in poskušati, ampak kemično poskuševališče mu gre na roko, ako hoče izvedeti, kako krmilo naj izbere za svojo živino, ali kako gnojilo za svoje polje.

So sicer tudi trgovci, ki dajejo svoje blago preskušati; tega ne zanikavamo, toda da je do tega prišlo, imamo mnogokrat šteti v zaslugu ravnanju kmetijskih zadrug.

Ko smo tedaj pokazali, kako da oni kmetovalci, ki pripadajo kaki zadrugi, lahko kupijo svoje potrebščine ceneje in v boljši kakovosti, nočemo zamuditi te prilike, da ne bi na kratko označili še ene velike prednosti, ki jo ima promet s kako zadrugo za članove njene v svojem spremstvu.

Mislimo namreč na vzgojevalni vzgled, ki ga daje zadruga s tem, da kupuje le v gotovini in da more prodajati le za gotov denar.

Kmet sploh, posebno pa še v slabih časih, čuti veliko nagnjenje do nakupovanja na „puf“, pri tem pa vedno upa in zida na boljše čase, na zlato žetev, na boljše cene, njegovi upi se včasih spolnijo, še rajše pa splavajo po vodi.

Zadruga ne more dati na upanje za dalje časa, kupovalec mora tedaj kupovati le proti gotovini in mora celo svoje gospodarstvo po tem uravnati; on mora tedaj tudi vse le proti gotovemu denarju prodati, vsled česar se mu ne more izgubiti nič glavnice. Ta sestav nakupovanja in prodajanja v gotovini vzgaja iz gospodarja samega in celo njegovo družino.

V gospodarstvu, v hiši, kjer je navajen gospodar v vsem ravnati le z gotovim denarjem, bo tudi gospodinja hišna domače potrebe kupovala le z gotovino in na ta način gre celo gospodarstvo ceneje in bolje izpod rok.

Mir.

In spet bo prišel častiti božič, ta praznik miru. In: „mir“ odmevalo bo vsepovsod koder bivajo ljudje, in veselili se bodo tega miru v priprostih kočah, a ga tudi zaželeli v dragocenih palačah. A mir se ne drži hiš in poslopij, tudi mu je vse eno, ali naj pride pod raztrgano streho ali na zlikana tla: mir se drži naših src, a tudi le samo dobrih src, ker: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje.“ V zlovoljno srce pa mir ne pride, zastonj ga iščeš pri grešnikih, zastonj še bolj pri nevercih.

Ni res! zagrmí kdo. Bogotajec sem, že dolgo let je od tega, kar sem izgubil Boga, pa mirno je moje srce, in kar nič ne občutim tistega nemira, o katerem pišejo in govore duhovniki in pridigarji.

Ima li prav? Poglejmo!

Voltaire, oče vseh novodobnih brezbožnežev, naj se že tako ali tako imenujejo, ta strupeni strup modernih razmer: tudi temu je bila enkrat smrtna ura. In bila je grozna smrtna ura, grozna zanj, grozna za druge. Strahu in bolečin se je zvijal po postelji, zdaj Boga preklinjajoč, zdaj zopet ga proseč pomoči. Zvijal se je, kakor pohojen črv in z lastnimi nohti si je trgal globoke rane v meso. Prosil je duhovnika. A brezbožni prijatelji ga niso pustili k njemu. Bliža se zadnji trenotek. Nov izbruh obupa: „Čutim roko, ki me grabi in vleče pred sodnji stol božji.“ Divje pogleda krog sebe: „Peklo vidim, vraga vidim, skrite me!“ Tako je umrl. — Ali je to toli hvalisani mir brezbožnežev v najhujšem trenutku, ko človeku treba miru, kakor sicer nikoli? Ne, dragi moj brezbožnež, ta mir imej sam, če hočeš. Jaz ga ne maram in noben pameten človek ne.

Seveda, priznati moram: tudi marsikak brezverec umrje mirno. Saj pa je tudi ponarejeni, recimo umetni mir. Opaziti je tak mir pri ošabnih ljudeh. Da, marsikak hudodelec gre na morišče, ne da bi trenil z očmi; mirno, ali bolje rečeno trdo kakor srce je njegovo lice. Je tudi mir groba, v katerem leži vest mirno in neobčutno: prej pa si jo moral dolgo trpinčiti, mučiti, na pol pobiti si jo moral, da se ne gane več in se je ne prime več milost božja. Spet poznam mir pred viharjem: Bog molči, nobenega opomina ne pošlje več, ali kar mahom zabučí vihar jeze božje, ko pride k strašni sodbi, da se tudi svet zgleduje, čudi in prestraši, ko mora, prisiljeno mora reči: „To je kazen božja.“

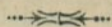
In mir brezvercev ni tako silno velik ne, le nikar ne verjemite. Kako sicer razlagate to, da takoj začno govoriti o veri, kakor hitro se snidejo z duhovnikom

ali vernim človekom. Primakni kompasu magnet: takoj se zgane in zamiga igla. Duša polna vere pa se približa taki, ki je nima nič: zgane se, nemir se pokaže. In zakaj neverni napadajo verske resnice, a malokdaj se lotijo verni neumnih trditev nevernih ljudij? Vse to kaže nemir njih duše.

In recimo, da za kak čas ne čutijo nemira. Pa predno so prišli tako daleč, kolikrat so si morali ušesa mašiti, da niso slišali glasu vesti, in vesti so mašili usta s krivicami in z opojnimi strastmi so jo upijanili: a seveda, sedaj tudi ne more duše vznemirjati. Čisto umevno! Tam na Grosupljem se loči proga proti Kočevju od glavne proge. En čas še vidimo, da se je proga odločila, a čim dalje se peljemo, tem bolj nam izginja glavna proga izpred očíj in mirno se peljemo po novi stranski progi.

A dolgo ta mir brezbožnikov ne trpi: „Mir, mir“, kličejo, „a miru ni in ga ni.“ Ni ga pa zato, — ker niso dobre volje. Miru hočejo imeti, a ni jih skrb izpolniti prvi del one nebeške svetonočne popevke: „Slava Bogu na višavah.“ Vsa umetnost in spretnost in učenost in znajdenost, vsa olika in omika in oblika ne more storiti dobre volje, ne more dati miru, dokler ni Bogu v čast. Dokler ne bode resnica: „Za Boga smo“, prešinila tudi vse naše javnosti z vsemi podrobnostmi in pritklinami tako ali tako imenovanimi, svet zastonj hiti za mirom, zastonj ga lovi in išče, koder ga ni najti. Pa najmanj ga najde v brezverstvu, kajti skušnja in pamet je potrdila, kar je zapisal največji staro-krščanski mislec in modrijan sv. Avguštin: „Zase si nas ustvaril, o Gospod, in nemirno je naše srce, dokler se ne spočije v Tebi.“ „Hudobnim pa ni miru.“

Politični pregled.

Presvitemu cesarju se je zdravje popolnoma zboljšalo. Revmatizem ga je pustil do cela. Povrnil se je že v svojo dvorno palačo na Dunaju in spet daje avdijence.

Državni zbor je kakor velik, težko obložen voz, v katerega pa so konji vpreženi na vseh straneh; vsak vleče na svojo stran, a nikomur ni mar splošnih koristij. Češko-nemška sprava in pogodba z Ogrsko, to ste pa glavni oviri plodonosnega delovanja. — 20. novembra predlagal je naš poslanec Pfeifer in tovariši, naj vlada izdela nov tarif, po katerem se zniža hišno razredni davek. Ta dan je bil zbornici predložen zakon, ki dovoljuje blizu 4 milijonov kron za podporo po uimah poškodovanim. — Državnim uradnikom in njih vdovam se z novim letom zviša pokojnina. — 10. t. m. pa so se poslanci razgovarjali o krošnjarskem zakonu. Trgovci namreč neprestano tožijo, da jim krošnjarji veliko škodujejo. A kar iz sveta spraviti cel stan kakor so krošnjarji, spet ne bi bilo prav. Zato je vlada predložila v tem oziru novo postavo, ki bi pa ravno naše krošnjarje hudo udarila. Slovenski katoliško narodni poslanci, zlasti dr. Šušteršič pa so se tako vrlo potegnili za krošnjarje v novomeškem in kočevskem okraju, da ne bodo nič na slabšem po novi postavi. Tako je prav: zatiranega treba braniti in onega, ki komaj živi.

Mesca marca bo v Opatiji sestanek vladarjev. Tja pride naš cesar, nemški cesar in rumunski kralj. Razpravljalo se bode zlasti o položaju na Balkanu.

Italijanski kralj je začel z vso strogostjo nastopati proti anarhistom. Ukazal je, da se ž njimi ravna brez vsega usmiljenja. Boli ga namreč, da je vsak napadalec — Italijan. — V laškem državnem zboru kujejo sedaj postavo, po kateri se da zakon ločiti, kadar se enemu ali drugemu ravno zljubi. Tak zakon pa ni več zakrament, ampak čisto navaden divji zakon. S tem se hoče seveda cerkvi prizadeti zaušnica, a škodo bo imela le država, ker iz takih zakonov pač ne bo kaj prida otrók. Zoper uveljavnenje tega zakona nabrali so nad 3 milijone podpisov iz najboljših krogov. Vse te ljudi je nek liberalni poslanec imenoval neumneže. Stara reč: kdor česa dokazati ne zna ali slabega ne more priporočiti, pa zabavlja.

Ruski prestolonaslednik knez Mihael je bolan za jetiko in ni upanja, da bi ozdravel.

Francoski ministerski svet je ustavil plače škofom, ki so podpisali ono slogo na vlado, v kateri ugovarjajo nasilnim krivicam zoper katoliške redove.

V nemškem državnem zboru so imeli prav lepo obstrukcijo in pravcat pretep po zgledu avstrijskih poslancev. Uprizorili so te škandale socijalni demokratje.

V Macedoniji krvoločni Turki še dalje razgrajajo, pustošijo, moré in uganjajo druge grozovitosti. Starci, žene in otroci beže pred njimi na Bolgarsko, a možje in mladeniči se branijo ljute sile, kar le moč. Rusija in Avstrija ste se nekoliko zganili in poslali turški vladi hudo pisanje, češ, da to ne gre. A Turek se za tako pisanje malo briga, obljubi vse, kar hočejo od njega, ne stori pa nič, da, še bolj divja. Turka ne bodo ukrotili s popisanim papirjem, marveč le z orožjem. A to se ne splača, čemu neki, saj se gre samo za — Slovane in kristjane. A če bi kakemu Nemcu ali židu le las skrivili — no, to bi bila druga. To nam kažejo dogodki v

Venecueli. Ta južno-ameriška država je pred kratkim zmagonosno porazila svoje sosede. Pa jim je zrasel greben zmagalcem, in začeli so tudi tujce, zlasti Angleže in Nemce, preganjati iz svoje države. Kar hitro ste poslali Nemčija in Angleška tja bojne ladije in vojake ter že vzeli državi Venecuela nekaj ladij. In če ne bo predsednik države odnehal, se bo radi par sto ljudij začela najlepša vojska. Pa niso Slovani, veš, dragi moj!

LISTEK.

Solnena ura.

(Konec.)

Ferdinand pogleda kvišku in skozi solze vidi pred seboj frančiškana, katerega je bil pred par urami srečal na cesti. Vstal je in šel za patrom. O da je videl v srce tega meniha, zrl bi bil nedopovedljivo veselje njegovo. Dobri pater je že marsikatero dušo pripeljal nazaj na pravo pot, a posebno ga je vlekle k tej duši, in sam ni vedel zakaj.

Samostan je ležal v mestu. Tja sta krenila iz hriba dol pater in Ferdinand. Lahko si mislite, da se v mirnem samostanu niso malo čudili, ko je pater tega čudno opravljenega tujca vodil po dolgih samostanskih hodnikih. Tudi gvardijan se je malo nasmehnil, a ko mu pater na tihem pove par besedij, bil je zadovoljen in dal patru ozir tujca popolno prostost. In takoj ga pelje pater v majhno, sicer borno, a snažno sobico, ter mu veli sestiti. Bila sta sama. Dvoje naziranj, dvoje sii si je stalo nasproti: v menihu ostra spokornost, v gledališčnem igralcu vse veselje posvetnosti.

„Priatelj, ali vam ne bi ugajalo pri nas nekaj časa ostati kot gost? Zdi se mi, da potrebujete tihote in miru, da se upokoji vaša duša.“ Prav vesel je Ferdinand vsprejel ponudbo. Prinesli so mu jedi in pijače in ga silili, naj se posluži. Ni mu sicer kdo ve kako dišalo, a jedel in pil je, da ne bi žalil dobrega patra. Potem mu je pa razkril svoje srce popolnoma, razložil mu vse toli zagrešeno življenje, pokazal svojo obupnost, pa tudi novo upanje, da bo vendar le še rešil svojo dušo, dasi ni vreden nobene službe in časti. Prav skrit in nepoznan želi živeti odslej in čakati zadnje ure.

Ko se je napravljalo solnce k zatonu, klečal je Ferdinand, nekdanji gledališnji igralec, v priprosti obleki v samostanski cerkvi pred oltarjem, na katerem je bila prav taka podoba Matere Božje, kakor je bila ona v cerkvi na hribu. Žalostna Mati je gledala na izgubljenega, pa sedaj najdenega sina.

„Če se grešnik spreobrne“, pisano je v neki knjigi, „pripravljaj mu spomin njegovih grehov navadno tako dolgo žalost in boleost, dokler se ne spokori in ni duša očiščena prav vseh madežev, potem pa se povrne v dušo mir in tolažba.“

To se je v polni meri izpolnilo nad Ferdinandom. Smatral se je nevrednega vsega: prosil je le, da sme ostati v samostanu in opravljati najbolj nizkotna dela. Tu ga vsakdo pozna in vé, da je velik grešnik, zunaj bi le svet sleparil. In ugodili so njegovi prošnji. Ko je opravil svoje delo — in bil je s svojimi mladimi čvrstimi rokami krepka podpora dvema precej postarnima bratoma — hitel je v kor poleg altarja, pri katerem je bil spet našel svojega Boga, počastit prežalostno Mater. Dan potem, ko se je bil spreobrnul, pisal je svoji materi in jo o vsem natanko obvestil. In prosil jo je, naj ga zdaj nikar ne obišče, ker je nevreden ljubezni materine, ki sinu odpušča.

Temu pismu priložil je oni pater, ki je bil Ferdinanda pripeljal v samostan, svoje pismo, v katerem tudi prosi, naj nikar ne obišče sina, dokler se ne bo pomiril. Ko bi bil mogel Ferdinand videti dušo in srce svoje matere, ko je dobila to pismo!

Prešla so leta. Jeli prenehal tok spokornih solza? Mar je bil drugi Peter, kateremu so solze napravile globoke brazde v obraz? Skoraj je bilo tako videti, a izmed blestečih solza je vendar že včasih zasijal žarek miru in pokoja, ponižna, tiha veselost legla je spokorniku na lice in oči.

Necega dne imel je gvardijan prav resen razgovor z njim. Trudil se je, da mu dokaže, kako mora po tolikih letih pokore začeti življenje dela. Saj je mlad, nadarjen, čvrst: teh darov ne sme pustiti zakopanih, marveč izrabiti jih mora za čast Božjo in njegovo kraljestvo. To je greh, talent pustiti zakopan. Tudi sv. Avguštin je žaloval in drugi spokorniki, a se ni zakopal in zaril v to žalost, marveč delal.

Pa Ferdinand o tem ni hotel kar nič slišati. Prvikrat so bili v samostanu z njim res nezadovoljni. In to ga je bolelo, ko se je imel menihom toliko zahvaliti. In šel je iz samostana, prvokrat od dne svoje spreobrnitve, in šel na oni hrib. Pa spet je stal pred cerkvijo in spet gledal v dolino — kakor takrat. Pa tudi na solnčno uro je pogledal in bral: „Vsaka rani, zadnja umori!“ In obšlo ga je vroče hrepenenje, tem ljudem tam doli in vsem drugim križem sveta zaklicati ta opomin in jih odvrniti od zevajočega prepada in brezdnosti, ki bi bil skoro skoro njega samega pogoltnil. Pa spet so mu stopili pred oči njegovi grehi. Ali se ne pravi to svet goljufati, ko bi on, nekdanj velik grešnik, oznanjeval pokoro? „Ne more biti in ne more“, rekel si je žalosten in šel v cerkev pred čudodelno podobo žalostne Matere Božje. Vroč solze zahvale so močile mrzli tlak, a poleg hvaležnosti je silovito prešinjala njegovo srce spet ona prej vzbujena želja, reševati duše.

„O Mati žalostna, pribežališče grešnikov, reši mene in nje!“

In kakor bi mu bil govoril notranji glas je slišal, jasno in določno: „Mnogo jih hočem po tebi rešiti, bodi tudi ti pribežališče grešnikov. Ti nisi več grešnik, ampak spokornik.“

Ko se je povrnil v samostan, povedal je gvardijanu, naj naredi z njim, kar le hočejo.

„Hvala Bogu“, je ta spregovoril prav iz celega srca.

Ker je bil Ferdinand svoje bogoslovske nauke malo da ne končal pred svojim izstopom iz semenišča, ni trebalo dolgo časa več, in dosegel je, kar je sam želel, kar so kdaj želeli njegovi stariši.

Svečano in praznično je bila clepšana samostanska cerkev: novo mašo je pel redovnik — naš Ferdinand. Stara ženica, mati novomašnika, je sprejela iz njegove roke kruh življenja in po sv. maši njegov novomašniški blagoslov. Za njo poklekne pred novomašnika pater Angelus, dosedanji zaščitnik Ferdinanda, in zašepeta: „Ljubi brat, brat po milosti in po krvi, blagoslovi me“. Sedaj še le je spoznal Ferdinand, sedaj pater Avguštin, svojega rodnega, mlajšega brata. To je bilo skoro preveč za njegovo srce; kot dodatek k vsej sreči in tolažbi še to nepričakovano veselje. Malo da se ni zgrudil. Gvardijan ga je komaj prestregel. In hipoma se je spet zavedel in z blaženim nasmehljajem na ustih je pater Avguštin — pač drugi Avguštin — blagoslovil patra brata in vse druge, ki so ga prosili.

Po končani cerkveni slovesnosti pa sta klečala pred materjo oba sina: nedolžni in spokornik. Kaj se je godilo v teh treh srcih, se pač ne da opisati. — Za samostan in vse dobre ljudi daleč na okoli pa je bil to dan veselja, miru in tolažbe. A oba brata sta s tem dnevom počenši začela življenje neumornega dela in požrtvovalne gorečnosti za kraljestvo božje.

Čez leta je bil sv. misijon na onem romarskem hribu. Pridigovala sta dva frančiškana in danes je bil sklep. Ljudje so si šepetali, da sta oba patra brata, katerih starejši da je svoje dni hodil pota greha. To pot so ljudje uganili, dasi so sicer take govorice prazne. In pater Avguštin je stal na prižnici, snežno-bel v glavo kakor golobček. Postaral se je bil in oslabil v službi Gospodovi. A kakor dvorezen jeklen meč so segale njegove besede poslušalcem v srce. Govoril je o smrti uri. In omenil je tudi rek: „Vsaka rani, zadnja umori!“ In začel je pripovedovati o grešniku, ki je nekoč tam doli v dolini srečal Dobrega Pastirja, kako ga je potem glas zvona zvalil gori k tej cerkvi in kako ga je žalostna Mati Božja rešila itd. povedal je, kar mi že vemo. In ljudem se je začelo svitati, kdo da je ta spokornik, in nobeno oko ni ostalo suho. In glej, nazadnje je sivolasi duhovnik sam povedal, da bi nihče ne dvomil: „Jaz sem tisti spokornik“. In priznal je, da ni vreden duhovske časti in službe pridigarske, ker je bil velik grešnik. In nikogar noče slepariti, marveč priznati svoje grehe, a ob enem priznati tudi neizmernost usmiljenja božjega, katero se je tako čudovito razodelo nad njim na priprošnje žalostne Matere Gospodove.

Bila je njegova zadnja pridiga. Par dnij pozneje so ga položili k večnemu počitku. Ljudstvo pa je žalovalo in jokalo, ko so zagrebli moža, ki je bil mnogim pribežališče grešnikov. A kadarkoli so šli obiskat božjepotno cerkev prežalostne Matere na hribu, so se spomnili patra Avguština, ko so brali na solnčni uri: „Vsaka rani, zadnja umori.“

Fr. Salezij.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. 10. dec. — Zadnji ponedeljek, praznik brezmadežnega spočetja Marijnega, smo pokopali najstarejšega moža v Novem mestu. Anton Hočev ar, strojar in hišni posestnik je sklenil v 95. letu svoje starosti svoje dolgo življenje po blizo tritedenskem hudem trpljenju.

Pokojni gospod, brat umrlega Martina Hočev ar-ja v Krškem, zasluži, da se mu tu postavi mal spominek.

Rojen v Podlogu velikolaške župnije si je izvolil strojarski stan. Delal je doma, zlasti pa dalj časa na Dunaju, prišel v Novo mesto pred kacimi 60. leti, kjer si je s pridnostjo in poštenostjo pridobil lepo premoženje. Mnogo let je imel v Novem mestu v prejšnjih bolj priprostitih časih najbolj obiskan hotel „Zur Krone“. Po tem, po sejmih, koje je obiskaval s svojimi strojarskimi izdelki v Ljubljani in po vsem Dolenjskem — zlasti pa po svoji izvanredni preprostosti in dobroti je bil znan daleč na okoli.

Sam pošten, kakor čisto zlato, je zaupal tudi drugim; potrebnim pomagal rad, dostikrat v lastno škodo. Dolžna pisma so mu bila čisto sobna vrata, ali celo miza, kamor je zapisal dolg. Da so manj poštene ljudje tako dolžno pismo često po svoje „popravili“ ali celo izbrisali, si lahko mislimo. Čul sem nekaterikrat govoriti, ko bi imel to, kar je gospod Hočev ar izgubil pri nepoštenih ljudeh, pa imamo dosti.

Tudi če je bila krivica očitna in krivec znan, gospod Hočevvar ni tožil — raje trpel. Zgodilo se je nekatere kratki, da je odgovoril kratko: „Ker je vzel, naj pa ima, Bog bo vse poravnal“, mesto da bi bil goljufa ali tatu naznanil. Priseči nikdar ni maral, naj je bila pravica še tako očitna na njegovi strani. „Bolje krivico trpeti, kakor delati“, mu je bilo geslo.

Pomagal je jako rad siromakom, posebno še rokodelcem, da so pričeli mojstrijo ali si drugače pomagali.

Kako je čislal svoj rokodelski stan, je pokazal zlasti s tem, da je bil on, ki je s svojo pomočjo omogočil, da se je v Novem mestu zidala hiša „katoliškega društva rokodelskih pomočnikov“. Razun tega sta on in njegova pokojna soproga Elizabeta imenovanemu društvu podarila blizo 6000 K.

Kakor se je pokojni svetil v poštenosti, odkritosrčnosti in dobrotnosti, tako se je posebno odlikoval po živi veri in resnični pobožnosti. Če si govoril z njim, si brž zapazil njegovo zaupanje v Boga. „Imam zdravnika, ki se nikoli ne zmoti“ je dejal, če se je kedo čudil, da je tako krepak v visoki starosti. Ali pa: „Gospodar tam zgoraj še ni nikdar zagospodaril“. „Bog vsacemu povrne po zasluženju“ itd. — Molil je mož jako veliko. Večkrat sem ga dobil doma, ko je imel molitveno knjigo v roki. Cerkev, zlasti frančiškanska, mu je bila jako draga. Po letu je bil sploh vsaki dan pri eni sv. maši, večkrat pri dveh in še več. Celó v zimi je hodil ob delavnikih v cerkev, če je bilo količkaj mogoče — ob nedeljah pa ni izostal nikdar celo v mrazu ne. Tudi zadnjo bolezen si je ob hudem mrazu 17. novembra nakopal v cerkvi. Da si ga tu videl, kako je poslušal pridigo on — sivolas 90 leten starček sedeč med mladeniči dijaki!

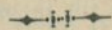
Da mu marsikaj iz novejših časov ni ugajalo, je pač lahko umeti. Mnogo je res slabšega, nego je bilo poprej, nekaterih rečij pa starček ni mogel umeti. Kako bomo pač mi sodili o sedanjem času, ako nam Bog da doživeti devetdeset ali celo več let! Najbolj pa ga je jezilo, ako je videl koga, da se nosi, oblači nad svoj stan — ali pa če je zapazil, da je kedo težko prisluženno pognal po grlu. In tu je imel mož gotovo prav.

Bogu v čast, sebi v zveličanje, bližnjemu v korist — je bil namen njegovemu življenju. Lepo je to pravo krščansko mišljenje kazala njegova zadnja bolezen. Grozno je bilo njegovo trpljenje, ali čuti ni bilo iz njegovih ust nikake nepotrpežljive besede. „Bog, usmili se me!“ „Bodi Bogu v čast! Bog se usmili duš v vicah! Naj bo za pokoro!“ To je bilo vse njegovo vzdihovanje.

Prepričan sem, da je Bog te njegove vzdihove uslišal, se ga usmiliti ter mu vže podelil krono nebeško.

Ni čudo, da je tacega moža, pravo korenino iz dobrih starih časov, vse spoštovalo. Pričal je to njegov velikanski pogreb, kojega se je vdeležilo celo mesto. Zlasti je bila možkih iz vseh slojev dolga, dolga vrsta. Obilo vencev so darovali sorodniki, prijatelji in pa kat. društvo rokodelskih pomočnikov, ki je pokojnega spremljalo do zadnjega počitka s svojo zastavo. Isto tako mu je skazala zadnjo čast meščanska garda in njena godba. Vse mesto je kazalo, da se nese k pogrebu znamenit mož.

Počivaj v miru, zlata duša!

Domače vesti.

(Seja občinskega odbora v Rudolfovem) z dne 9. decembra 1902. — Navzoči: župan g. pl. Sladovič; svetovalci: gg. Rozman, Pauser jun., Umek; odborniki: gg. Bruner, Fajdiga, Ferlič Janez, Gustin, Hočevvar, Mogolič, Mramor, dr. Poznik, Skale, Vidic; zapisnikar: tajnik g. Stukelj. Gospod župan konstatuje sklepčnost odbora, otvori sejo, imenuje kot overovatelja zapisnika današnje seje g. Brunerja in g. Fajdiga, ter preide k dnevnemu redu. — Zapisnik se prečita ter odobri. Po poročilu gospoda župana podele se študentski in sicer: gimnazijsko-jubilejna ustanova dijaku VII. gimn. razreda Franc Pircu in cesar Franc-Josipova jubilejna ustanova dijaku III. gimn. razreda Karol Blažiču. — Dilanceve ustanove podelijo se: Mariji Zavodnik roj. Klemenčič in Josipini Kaden roj. Koračin, tretja prošnja Gisele Kurth roj. Wagner se od-

kloni. — Sklene se soglasno, da imajo cesar-Franc-Josipovo-jubilejno ustanovo po 10 K dobiti sledeči reveži: Jazbec Lucija, Jazbec Janez, Žagar Marija, Kobé Jozefa, Kobetič Marija, Radež Markus, Radež Marija, Rus Franc, Bevdčič Jera, Zajc Marija, Stopar Antonija, Jerman Jera, Colnar Martin, Hočevvar Amalija, Platnar Jozefa, Skul Ana, Godina Franc, Blažič Terezija, Rozman, vdova, Potočnik Jakob. — Upravni odbor predlaga, da se v domovinsko zvezo mesta Rudolfovo sprejmejo sledeči: Hladnik Ignacij, Kušlan Anton, Možina Franc, Pirnat Jakob, Puterle Marija, ker so zadostili tozadevni postavi. — Odklanjajo se sledeči: Gruber Ana, Hauptman Marija, Kobe Franca, Mežnaršič Elizabeta, Mežnaršič Lucija, Mirtič Terezija, Mišič Terezija, Rakoše Urša, Straus Jerca — s pristavkom, da imajo dokazati nepretrgano desetletno bivanje v občini Rudolfovo. — Sklene se soglasno, da se oprostijo pasjega davka Jelenc Ana in Ferlič Janez za leto 1902 in 1903. Ludovik Ferlič se oprostí za l. 1902 in 1903 od enega psa, od družega psa pa ima plačati pasji davek. Vsi ti oproščeni psi morajo biti kot čuvaji priklenjeni. — Gospod župan prečita dopis, po katerem je vis. c. kr. ministerstvo mestni občini od ostalega prispevka za most v znesku 20.453 K 66 h odpisalo znesek 10.000 K, ostanek 10.453 K 66 h pa se bode plačeval po 2000 K na leto in sicer pričenši od l. 1903 naprej, katero poročilo se vzame na znanje. Gospod župan omeni, da je v imenu mestne občine izrekel pismeno zahvalo gospodu državnemu poslancu Ivan Plantanu. Na to predlaga gospod dr. Poznik, da se še v zapisniku izreče zahvala državnemu poslancu g. Ivanu Plantanu za njegov trud v korist mestne občine, kakor tudi gg. grofu Barbotu in baronu Schwegelnu, katera sta ga sosebno podpirala. Ta predlog se soglasno sprejme. — Gospodarski odsek predlaga, da se dolžne obresti imajo iztirjati na podlagi kupne pogodbe. — Gospod župan poroča, da je g. Seidl izplačal celi glavnični dolg ter ponuja svoto od 1000 K, kakor tudi povrnitev tožbenih stroškov v pokritje celega dolga. Po daljši razpravi, katere so se udeležili razni gg. odborniki, predlaga g. dr. Poznik in ga podpirajo gg. Fajdiga, Bruner, da se ta ponudba sprejme, in obresti o ostalem znesku odpusté. Pri glasovanju je bil predlog gospodarskega odseka z večino glasov sprejet. — Na predlog gospodarskega odseka se sklene, da se Josipu Strausu dá stara mesnica v najem za pet let proti plačilu najemnine 10 K na mesec in gostaščino ter s tem, da napravi Straus na lastne stroške potrebno ognjišče za njegovo obrt in dimnik izpelja, občina pa napravi pri že sedaj obstoječih dveh oknih notranje šipe in vrata popravi. Ako se po preteku petih let Straus izseli, lahko ognjišče (ako ga občina ne kupi) podre, dimnik pa mora pustiti. Občina si tudi pridrži prostore pod streho. Ako bi pa mestna občina potrebovala kedaj to poslopje, se dogovori poluletna odpoved od strani mestne občine. — Na prošnjo g. M. Malovič-a zaradi postavljanja vodnjaka se sklene, da se ta prošnja za sedaj odkloni, ker nima mestna občina nobenega vodnjaka na razpolago. — Sklene se, da se naj načrt za kanal pri bolnici odstopi gospodarskemu in stavbenemu odseku v svrhu izvršitve še enkratnega ogleda na bci mesta ter k istemu tudi povabita dotične stranke in o tem v prihodnji seji poročata. — Občina naj naroči voz s sodom, pumpo in vsemi potrebnimi cevmi za izvajanje fekalij ter od strank zahteva primerno odškodnino za izpošojevanje. (Pristojbina se določi pozneje.) Izvažanje fekalij v drugih sodih se prepové. Ta predlog se soglasno sprejme. — Ulična razsvetljava naj se popolni in sicer tako, da se 12 že sedaj obstoječih svetilk premesti in še 16 novih svetilk postavi z ozirom na hydrante in javne vodnjake, kakor tudi z ozirom na to, da so nekatere ulice zdaj brez vsake razsvetljave. Proti množitvi svetilk se oglašijo gg. Pauser jun. in Umek ter predlagata, naj se postavi samo pet novih svetilk. Po daljši debati sprejme se predlog policijskega odseka z večino glasov. — Za sušenje perila naj se določi prostor na Loki (na strmini) in za bivšo mestno klavnico, kjer naj občina postavi potrebne drogeve. Predlog se sprejme soglasno. — Vse strehe poslopij na javne ceste, ulice in prostore morajo imeti zlebove, kateri morajo biti izpeljani v javne (podzemeljske) kanale, ako niso isti oddaljeni čez tri metre od poslopja. Kdor bi se temu ne pokoril, ima občina pravico, na stroške dotičnega posestnika sama to upeljavo izvršiti in eksekutivnim potom iztirjati. Ta

predlog se sprejme soglasno. — Vsak lastnik, oskrbnik, hišnik ali najemnik hiše, stavbišča ali drugih prostorov je vezan snažiti prostor pred istim in sicer v širini eden in pol metra. Ko bi pa ne bila ista ulica ali pešpot 3 metre široka, pa do polovice iste. Po zimi pa, kadar polzi ali se napravi poledica, imajo isti s peskom, pepelom ali žaganjem posuti. Ako se javna cesta, ulica, prostor pri nakladanju ali izkladanju blaga, drv, slame, drugega materiala, sosebno odvažanje gnoja itd. ponesnaži, tedaj mora dotičnik, kateri je to zakrivil, takoj očistiti. Kdor zanemari ta določila, bo kaznovan, in vrhu tega sme mestna občina tudi dati izvršiti dotično opuščeno ali nemarno opravljeno delo ob stroških mudljivega lastnika. Ta predlog se po daljši in burni debati sprejme z večino glasov. — Po daljši in burni debati, v katero so posegli proti gospodje: Pauser jun., dr. Poznik, Brunner in Umek, dočim za gg. Gustin, Skale, Vidic in poročevalec g. Rosmann, — sprejme se predlog policijskega odseka v celoti z večino glasov. — Po poročilu gospoda župana se sklene, da se popravila v poštmem posloju izvršijo, katera so proračunjena na približno 228 K, ter o tem obvesti c. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo v Trstu. — Sklene se soglasno, da se terjatve mestne občine, katere znašajo v skupnem znesku 3000 K, odstopijo mestni hranilnici, oziroma odpovejo. — Po poročilu gospoda župana oddajo se voznje in sicer: pesek za ulice, zidarski pesek in pesek za cement g. Josipu Mogoliču ter „loco-voznje“ g. Alojziju Brudarju. — Dražbeni zapisnik se potrdi s tem, da se za voznjo šute za ceste še enkrat dražba razpiše, da se doseže nižja ponudba. — Gospod župan poroča, da je povabil za urenjenje novega knjigovodstva gospoda Franc Trdina, knjigovodjo pri mestnem magistratu v Ljubljani ter da je isti popolnoma uredil knjige in dal tudi vsa potrebna navodila za daljno knjigovodstvo ter predlaga, da se izplača g. Fr. Trdini predloženi stroškovnik v znesku 143 K 70 h, kar se enoglasno sprejme in odobri. — Gozdni čuvaj Miha Paulič iz Cegelnice prosi za drva oziroma veje iz mestnega gozda. — Sklene se, ker ima taisti sedaj, ko se smreke sekajo, veliko več opravila, da se mu dá za novo leto 20 K, prepové pa se mu, jemati drva iz hoste.

(Poštne zadeve.) Zaradi izvanredno pomnoženega tovarnega prometa pred Božičem, priporoča se, da se poštne pošiljatev ne odlašajo na zadnje dni, ako se hoče, da pravočasno dospejo kamor so namenjene. Posebno pozornost naj se obrača na to, da so pošiljatev dobro zavite in zavezane. Za male pošiljatev do 3 kilo zadostuje, da so v trdnem papirju zavite, ako vsebina ne trpi vsled pritiska in ne izpušča maščobe ali vlažnosti, in niso daleč namenjene. — Večje in težje pošiljatev, potem take, ki se pošiljajo v oddaljene kraje, in slednjič one, v katerih se nahajajo predmeti, ki se lahko razbijejo, ali ki puščajo maščobo ali vlago, morajo biti z ozirom na vsebino, obsežnost, težo in vrednost, vsaj večkrat zavite v močan papir ali močno platno, oziroma morajo biti v košaricah, zabojčkih itd. Škatulje za pošiljatev ne smejo biti poškodovane. Divjačina, ki več ne krvavi, sme se pošiljati posamezno, nezavita. Pošiljatev z vsebino, ki se lahko razbije, označiti je na zavoju odločno z znamenjem stekla. Vselej mora biti naslov prav prilepljen; samo s pečatnim voskom pritrjen naslov ne velja, in naj se, kadar na zavoj ni moč dobro prilepiti naslova, na deščico ali kos lepenke napiše ter k zavoju priveže. — Na pošiljatev, kojih vsebina je podvržena vžitninskemu davku, opozarja se še posebno. — Pri takih pošiljativah, ki so namenjene v mesta, kjer je vžitninski davek upeljan, n. pr. Ljubljano, Gradec, na Dunaj, v Prago itd., priporoča se radi hitrejšega zadržanja, da se na naslovu zavitka kakor tudi na sprejemnici vsebina in količina (kilo, liter, komad) naznačujeta, na podlagi kojih se vžitnina zaračunava. — Konečno se še omenja, da v božičnem času poštni uslužbenci ne utegnejo sem in tja izraženi želji strank, da se jim pošiljatev zavije, ustrezati, radi česar se mora vsaka na pošto prinesena ne po predpisih zavita pošiljatev brezpogojno zavrniti.

(Prostovoljno gasilno društvo v Rudolfovem) namerava v prihodnjem predpustu (v prvi polovici januarja 1903) prirediti sijajno društveno veselico v Čitalnici. V to svrhu bo se naročilo vojaško godbo. Ker je to društvo človekoljubno in njega glavna naloga svojemu bližnjemu v nesreči pomagati, in so vse veselice tega društva dosedaj vselej

obče zanimanje vzbudile, upati je, da bode to veselico gotovo z mnogobrojnim obiskom vse meščanstvo brez razlike stanu obiskalo.

(Topliškega župnika) g. Ivana Podboja je ob njegovem odhodu iz Planine prav lepo počastila knežja rodbina Windischgraetzova. Poleg jako laskavega pisma, v katerem knez Hugo z zahvalo priznava njegove obilne zasluge v župniji ter njegovo vljudno postrežljivost in zvesto prijateljstvo do knežje rodbine, je prejel od kneza lep mašni kelih z napisom: „V hvaležni spomin na 14 let 1888 — 1902 v Planini — Hasbergu knez Hugo, kneginja Matilda in princezinja Aleksandrina Windisch-Grätz“.

(Dolenjsko pevsko društvo) ima 17. t. m. zvečer ob 6. uri v svojih prostorih izvanreden občni zbor, ako bi takrat ne bil sklepčen, pa pol ure kasneje. Predmet zborovanju je posvetovanje in sklepanje o dopisu c. kr. deželne vlade zaradi predloženih ji novih pravil. — Dan rednega občnega zbora se naznani kasneje.

(Odhodnico) je priredilo „Dol. pevsko društvo“ v Brunerjevi gostilni v Zagreb odhajajočemu bivšemu predsedniku gosp. Jos. Medvedu. Pri tem zabavnem večeru so se jako vrlo obnašali tamburaši in pevsko društvo z lepim petjem. Kako obče priljubljen da je bil g. Medved, je nam dokaz velika udeležba iz vseh stanov, posebno še gospodov uradnikov; odhodnico počastil je tudi g. župan. — V gostilni „Na vratih“ pa se je kaj prisrčno poslovila „Požarna bramba“ od svojega občespoštovanega sotrudnika.

(Pred novomeškimi porotniki) so bili obsojeni: Franc Dremelj iz Drage radi hudodelstva težke telesne poškodbe in prestopka zoper telesno varnost 3 leta in 6 mesecev ječe. Marija Božič iz Mladevin radi hudodelstva detomora 4 leta ječe. Niko Hudorovac, cigan radi hudodelstva goljufije, tatvine in ropa na 12 let ječe. Anton Jakša iz Orehovca radi hudodelstva goljufije oproščen. Bernard Kastelic iz Sušice radi hudodelstva težke telesne poškodbe na 2 leti in 6 mesecev ječe. Franc Uhan iz Gor. Dobrave radi hudodelstva proti pravosti na 1 leto in 1 mesec ječe. Jožef Nečimer iz Mikote radi hudodelstva javne posilnosti in hudodelstva proti pravosti na 3 leta in 6 mesecev ječe. Margareta Habjan iz Leševja radi hudodelstva detomora na 10 let ječe. Štefan Slivnjak iz Obrežja radi hudodelstva uboja na 3 leta ječe.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu novembru 1902 je 277 strank vložilo 107.270 K 50 h, 165 strank vzdignilo 67.218 K 68 h, torej več vložilo 40.051 K 82 h, 11 strankam se je izplačalo posojil 9.420 K — h. Stanje vlog 2.086.503 K 75 h. Denarni promet 406.091 K 42 h.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico, reg. zadruga z neomejeno zavezo) je imela meseca novembra 1902 prometa K 51.938.91. Vložilo je 49 strank K 18.568.96, dvignilo 24 strank K 6.109.47. Posojil je bilo danih 5 strankam K 2.660, a vrnilo je 12 strank K 1.304.32.

(V cesar Franc Jožefovo bolnišnico usmilj. bratov v Kandiji pri Novem mestu) se je sprejelo meseca novembra 125 bolnikov, koncem oktobra jih je ostalo 56, skupaj 181. Od teh se jih je ozdravilo 81, zboljšalo 15, neozdravljenih bilo je 5. Umrla sta dva in sicer eden vsled gnojnokrvnosti, drugi bil je pa že umirajoč priveden. V oskrbovanji ostalo jih je 78. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 2147.

(Gospojno društvo) krščanske ljubezni sv. Vincencija Pavlanskega se je ustanovilo 1. t. m. in je bilo izvoljeno predsestvo tako-le: predsednica: gospa Leopoldina Schegula; 1. podpredsednica: gospa Marija Vavpotič; 2. podpredsednica: gospa Marija Kessler; tajnica gđe. Mileva Lavrenčič; blagajničarica: gđe. Angela Ažman; 1. gospodarica: gđe. Vidic Ida, in 2. gospodarica: gđe. Regina Preatoni. Kot pregledovalca računov gg. dr. Ivan Vavpotič in Urban Horvat. Po § 7. društvenih pravil sta v predsedstvu še: mil. gospod prošt dr. Seb. Elbert kot vodja, in g. vikar Fr. Sal. Watzl kot njegov namestnik. — Dne 9. t. m. je imelo društvo svojo prvo konferenco in tako začelo svoje blagodejno delovanje. Do tega dne je pristopilo 20 delavskih udov in 48 podpornih,

oglasilo se je pa z rednimi mesečnimi doneski tudi precej dobrotnikov. Podpore je prosilo 28 oseb oziroma družin. Z večine vsem se je dala primerna podpora v živilih, drvah ali prispevkih k stanarini. O nekaterih pa se bo še treba prepričati, so li res potrebne. Društvo namreč hoče podporo nakloniti le res potrebnim in vrednim, ne pa onim, ki z lenobo in brezdelnostjo Bogu čas krađejo, usmiljenim bližnjim pa denar. Ti seveda z novim društvom niso zadovoljni, a pravi reveži prav gotovo. Čim več podpore pa bo imelo društvo, tem več podpore bodo dobili reveži. Zato to društvo prav zelo priporočamo blagonaklonjenosti dobrotnikov, zlasti sedaj pred prazniki. Ravno božični prazniki so lep opomin k dejanski ljubezni do bližnjega.

(Razpisuje se) mesto poštnega odpravnika pri c. kr. poštnem uradu v Mirnipeči, politični okraj Rudolfovo. Dohodki so: Letna plača 550 K, uradni pavšal 130 K in letni pavšal 548 K za vzdržavo petkratne pešne zveze na dan med poštnim uradom in kolodvorom v Mirni peči ter za lokalno dostavljanje poštne pošiljatev. Služba odda se proti pogodbi in kavciji 400 K. Prošnje v teku treh tednov na c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu. V dotičnih prošnjah se mora dokazati avstrijsko državljanstvo, starost, šolska izobrazba in premoženje prosilca, kakor tudi morebitna posest za oskrbovanje poštne službe pripravnega, v Mirnipeči na prikladnem kraju ležečega proti ognju in ulomu varnega prostora. — V slučaju, da bi se oddalo to mesto prosilcu, kateri še ni izprašan, moral bi se dotični pred nastopom službe pri kakem neeraričnem poštnem uradu poštne službi priučiti in skušno napraviti. — Ako ne dostaja tega, pa sme vsled službene pogodbe samo kaka za to sposobna in zaprisežena moč (poštni odpravitelj ali odpraviteljica) poštno službo opravljati pod jamstvom in odgovornostjo lastnika pošte, kateri je v tem slučaju, v zmislu zadnjega odstavka § 4. normalnih določb, dolžan povrniti poštne in brzojavni upravi normalno plačo dotičnega poštnega upravitelja. — Kavcija se lahko vloži v gotovini proti 4 % obrestovanju ali hipotekarnično ali pa v državnih obligacijah, katere se sprejmejo v nominalni vrednosti. — Natančnejša pojasnila pri c. kr. poštnem in brzojavnem vodstvu v Trstu.

(Razglas). Glasom razpisa c. kr. poljedelskega ministrstva z dne 27. nov. 1902., št. 31.731, se bodo spomladi l. 1903. oddajale reznice (ključi) in korenjaki (bilfe) iz državnih zalog. — Te trte se bodo oddajale manjšim posestnikom za tarifno ceno po 4 K za 1000 reznic in po 6 K za 1000 korenjakov. — Vrhutega je plačati še po 60 h ovojnih stroškov za vsak tisoč reznic ali korenjakov, kadar prejemnik ne prevzame trt naravnost nezavitih. — Večji premožnejši posestniki morejo, kadar ostane kaj trt, ne da bi se s tem prikrajšali manjši posestniki, dobiti trte po pridelovalni ceni in sicer: reznice po 16 K, korenjake po 40 K za vsak tisoč trt. — Brezplačno se oddajajo trte samo izjemoma v posebnega ozira vrednih primerih in samo manjšim posestnikom. — Transportne stroške morajo v vseh slučajih plačati prejemniki. — Prosvitci za trte se morajo zglasiti do 5. januarja 1903. pri občinskem uradu ter napovedati, kakšne vrste in koliko trt žele. — Pozneje dospete prošnje se ne bodo jemale v poštev. — Trte se oddajajo samo v ta namen, da se z njimi zasajajo svoji vinogradi, zlasti vinogradi matičnjaki, in vsaka trgovina in vsako drugačno dobičkarsko ravnanje s trtami, prejetimi iz državnih zalog, se kar najostreje kaznuje. — Konečno se omenja, da je zaloga trt korenjakov manjša nego ona trt reznic in da se morejo tedaj trte odkazovati samo po razmerju množine, ki je na razpolaganje.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.
V Ljubljani, dne 2. decembra 1902.

(Volitve v zavarovalnico proti neugodam) se zopet bližajo. Koncem decembra volijo svoje zastopnike 3., 4. in 5. kategorija. Da Slovani, ki imajo v obveznih obrtnih podjetjih večino, ne podležejo zopet tako sramotno kakor pri zadnjih volitvah, osnoval se je v Trstu poseben volilni odbor kakor odsek pol. društva „Edinost“. Temu odboru, ali pa naravnost predsedniku istega gospodu profesorju Matku Mandiču, deželnemu poslancu v Trstu naj se dopišljajo vsi nasveti, vsa tozadevna vprašanja, kakor tudi glasovnice. Navedeni odbor daje drage volje vsa potrebna

pojasnila ter naznani pravočasno kandidate za posamezne skupine. — Vsakdor, ki je opravičen voliti naj si šteje v svojo sveto dolžnost, da stori vse možno, da bode zavarovalnica v slovanskih deželah, zavarovalnica za Slovane — tudi po svojem odboru slovenska.

(Usmilite se) naših malih krilatih pevcev v tej hudi zimi in potresajte jim živeža

(Blaznikova pratika) za l. 1903. je izšla. Je prav taka, kakor druga leta v vsakem oziru in ugaja zlasti priprostejšim ljudem prav dobro.

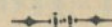
(Nove slovenske razglednice). Tiskarna sv. Cirila v Mariboru je zopet izdala jako krasne slovenske razglednice, predstavljajoč Slovenko z vihrajočo narodno zastavo v jedni roki ter z lavorjevimi vencem v drugi. Razglednice so jako ukusno in zelo lepo izvršene. Ker se tudi lahko vtisne razgled in pozdrav iz različnih krajev, so za vsak kraj primerne ter jih vsem Slovincem toplo priporočamo.

(Slovan) ilustrirani mesečnik za književnost, umetnost in prosvet je izšel. Lastnik in založnik je Dragotin Hribar, urednik Franc Govekar v Ljubljani. Stane vse leto 12 K. Založništvo je bilo toliko vljudno (kar sicer ni navada naših nasprotnikov) in nam je doposlalo prvo številko. V tehničnem oziru, glede slik, papirja, tiska itd. je list res vseskozi moderen, a žal, da je tudi moderen v svoji smeri. Zato po naši vesti in prepričanju lista ne moremo priporočati. Naprednost je lepa reč in smo zanjo, a ima tudi svoje meje.

(Ilustrovani narodni koledar) za leto 1903. je uredil in izdal Dragotin Hribar v Celju. Elegantno vezan stane 1.50 K, broširan 1 K. Prav ličen koledar je to, ki prinaša poleg običajnih, raznoličnih in porabnih koledarskih stvari v zabavnem delu životopise, v katerih so opisani zasluženi naši možje dr. Gustav Ipavc (s podobo), dr. Francišek Lampe (s podobo), Ivan Nabergoj (s podobo) in Lovro Serajnik (s podobo). Tu vidiš v podobi tudi novi deželni dvorec v Ljubljani in čitaš njega zgodovino. Pridejanih je še nekaj drugih leposlovnih izdelkov in prav lepih podob v različni izvršitvi.

(Uljudna prošnja.) Upravništvo „Dol. Novic“ prosi da se naznanila (inserati) za prvo številko 1903. vsaj do 27. decembra pošljejo; pozneje došli inserati se natisnejo šele v drugi številki.

(Današnji list) obsega dvanajst strani.

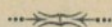

Naznanila mestnega magistrata.

Vabilo. Za nastopajoče novo leto vabljen je občinstvo sploh, naj se vljudno odkupi po znanih rešitvenih kartah za novoletne in godovne voščila. — To je splošna stara navada v mestih. Doneski se porabijo v korist tukajšnjih revežev. — Vsem darovateljem se izjavi v imenu revežev iskrena zahvala. — Cena vsaki karti je 70 h. Velikodušnost in milosrčnost p. n. dobrotnikov s tem ni omejena. — Dobivajo se karte v mestnem uradu.

Ker so se druge mestne vožnje oddale, razpisuje se zmanjševalna dražba za vožnjo gramoz (šute) za ceste na dan 20. decembra 1902 ob 11. uri dopoldne v mestni pisarni.

Mestno županstvo Rudolfovo, dne 10. dec. 1902.

Smešnice.

(Prostodušen odgovor). V šoli vprašajo dečka: „Povej mi, sinko, kdo je naredil vse te lepe hribe okoli naše vasi?“ — „Ne vem, ker smo še-le nekaj dnuj tu!“ odgovori deček.

(Prva zapoved). Katehet: „Kako slove prva božja zapoved?“ Učenec: „Ne jej!“ Katehet: „Tako!“ Učenec: „Da! Ljubi Bog je že v raju Adamu in Evi zapovedal, da ne smeta jesti sadu z drevesa na sredi raja; onih deset zapovedij je dal veliko pozneje.“

(Iz ječe). Ravnatelj kaznilnice: „Z današnjim dnevom ste oproščeni, ali imate še kako prošnjo do mene?“ Jetnik: „Da, v slučaju zopetne vrnitve se aboniram na boljšo celico.“

Umrlí so:

19. novembra: Rudolf Kondrič, izvoščeka sin, 3 dni, življenjska slabost, h. št. 25

6. decembra: Anton Hočevár, posestnik. 95 let, srčna kap, h. št. 74.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Veleč. g. Bernard Voyk, c. kr. profesor v p. 4 K; Gg. Dr. E. Pajnič, c. kr. sodni adjunkt in A. Škerlj, c. kr. profesor po 1 K za mesec december, Drugi dobrotniki iz Mesta in Kandije za december 47 K. Župljani iz Valte vasi voz prsnine in 2 mernika fižola; veleblag. g. Dr. Gorjany 14 m drv; Jože Kotnik, trgovec v Mirni Peči 1 mernik fižola.

Loterijske številke.

GRADEC,	6. decembra	19	50	86	78	63
TRST,	13. „	63	86	51	36	41

Zahvala.

(305)

Čutimo se dolžne, izreči iskreno zahvalo za mnogobrojno častilno spremstvo k zadnjemu počitku našega ljubega strica, gospoda

Antona Hočevár-ja,

posestnika

vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem ostalim gg. in gospem spremljevalcem od blizu in daleč. Posebno se še zahvaljujemo prečastiti duhovščini, gg. uradnikom, slavni meščanski gardi in nje godbi ter slav. katol. društvu rokod. pomočnikov, kakor tudi vsem darovateljem krasnih vencev, v prvi vrsti pa še blag. g. dr. Karl Slanc-u, kateri je edini vse potrebno oskrbel, obiskoval in tolažil pokojnika v njegovi bolezni.

RUDOLFOVO, 10. decembra 1902.

Ana Znanc.

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam v bolezni našega nepozabnega strica, gospoda

Anton Hočevár

in pri pogrebu izkazali svoje sočutje, izrekam najtoplejšo zahvalo. Posebno se zahvaljujem prečastiti duhovščini, prečastitemu kapiteljnu, slavni meščanski gardi in godbi, katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov in sploh vsemu sl. občinstvu, ki ga je spremlilo na potu k večnemu počitku. Tisočera hvala!

RUDOLFOVO, 10. decembra 1902.

Anton Hočevár.

Poziv

gospodarjem in gospodinjam, ki imajo dijake na stanovanju.

Gospodarji in gospodinje, ki imajo dijake na stanovanju, se v obče ne drže § 3. v „Poučilu“, ki zahteva, da mora biti v vsaki sobi pljuvalnik, napolnjen z vodo, ki se najmanj vsak dan premeni.

Pozivljejo se tedaj, da to kmalu store, ker bi se sicer stanovanja upornih gospodarjev in gospodinj morala prepovedati dijakom.

Pljuvalniki za vodo se dobe pri lončarjih ali kleparjih. Gospod Appe, pečar v Kandiji, jih prodaja po 70 h.

C. kr. gimnazijsko ravnateljstvo.

V Rudolfovem 2. decembra 1902. (302)

Oklic.

Firm. 167/2

Gen. I.—78/6

Daje se na znanje, da se je v združnem registru vknjižilo, da se je „mlekarska zadruga v Radečah, reg. zadruga z omejenim poroštvom“ vsled svojega sklepa na občnem zboru dne 9. sušca 1902 prostovoljno razšla.

C. kr. okrožna sodnija Rudolfovo, oddelek I.
dne 29. novembra 1902.

(306)

Naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest o smrti ljubljene soproga, oziroma očeta

Vincencija Belland,

posestnika in gostilničarja,

kateri je v sredo, dne 3. decembra ob 6. uri zvečer po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, v 61. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal. — Truplo dražega pokojnika je bilo v petek 5. decembra na pokopališče v Šmihelu k večnemu počitku položeno. — Sv. maše za blagor duše rajncega se bodo brale v župnijski cerkvi v Šmihelu. — Nepozabljivi pokojni bodi priporočen v molitve in blag spomin.

Stranska vas v Šmihelu pri Novem mestu, dné 10. dec. 1902.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležitev k zadnjemu počitku se najpriščneje zahvaljujemo vsem častitim spremljevalcem, osobito pa še darovateljem vencev.

Lepo veliko posestvo

(313—1)

je na prodaj na Ratežu.

Nahaja se isto na državni cesti med Novem mestom in Št. Jernejem, eno uro od Novega mesta. Hiša je v najboljšem stanu, zidana in z opeko krita, v isti se nahaja velika obokana klet in hlev. Hiša je prav pripravna za gostilno. Nadalje se nahajajo 4 novi svinjaki z opeko kriti, pôd in toplar kozolec s 4 štanti, 2 lepa sadna vrta, 1 velik travnik, 1 velik vinograd na novo zrigolan ter z najboljšimi trtami zasajen, 3 deli hoste in veliko njiv, katere se nahajajo skupaj doma. Ravno tako travnik in vinograd. Vse to je za dobiti pod ugodnimi pogoji za 19.000 K. Vse natančneje se izve pri

D. Francič-u, klobučarju v Novem mestu.

Dva glasovirja

še v dobrem stanu in * * *

— devet orgelj —

manjših in večjih z roko za vrteti, je na prodaj v hiš. št. 82. v Rudolfovem. (303—1)

(301)

Na prodaj je

En mlín z dva para kamni

in stopami, dve dobri njivi in jedna hosta in drugo gospodarsko poslojje. — Proda se po izvanredno nizki ceni vsled preselitve. Kupci naj se oglase na naslov: Franc Levstik, mlinar Dolenje Laknice pri Mokronogu št. 26. — Za denar se lahko počaka.

UČENEC se takoj sprejme, kateri ima veselje do pekovske obrti ter naj bode 15—16 let star. — Kje, pove upravništvo „Dol. Novic“. (277—3)

V Kandiji na „Kamnu“ se takoj odda

— pritlično stanovanje —

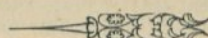
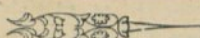
obstoječe iz 1 velike in 2 manjših sob, lepe kuhinje in 2 shramb. Po dogovoru tudi kos vrta. — Več se izve pri lastniku dvornem svetniku Fr. Šuklje-tu. (280—3)

UČENCA, kateri je z dobrim uspehom dovršil ljudsko šolo, vsprejme takoj Anton Sedlar, kolarski mojster v Novem mestu. (308—1)

„Tirolsko vino“ je po okusu najbolj podobno Dolenjskemu vinu boljše vrste, ter se prodaja na debelo po nizkih cenah v vinski zalogi Antonije Lakner v Kandiji št. 58, to je nasproti žage gospoda Josip Košiček-a. (298—2)

Vstanovljena 1831. l. C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu. Vstanovljena 1831. l.

 Družbeni jamstveni zaklad koncem 1901 l. nad 190 milijonov kron.

P. T.

Ljubljana, dne 25. novembra 1902.

Ker zapušča naš dosedanji zastopnik g. Josip Medved Novo mesto, izročili smo naše zastopništvo za Novo mesto in okolico trgovcu istotam

gosp. JOSIPU MORAUC-U.

Gospod Morauc prevzel je tudi trgovino gospoda Medveda, katero bo vodil v dosedanjih prostorih, t. j. v hiši št. 94 na glavnem trgu in se bode toraj nahajalo zastopništvo naše družbe v istih prostorih, kakor dosedaj.

Gospod Morauc je pooblaščen za sprejemanje zavarovalnih ponudb in zavarščin ter prosimo sl. občinstvo, da se v vsih zavarovanje se tičočih zadevah obrne do njega.

(311-1)

Glavno zastopništvo za Kranjsko c. kr. priv. Assicurazioni Generali.

Šivalni stroji.

JOS. MORAUC, Rudolfovo, (preje Jos. Medved.)

Šivalni stroji.

Dovoljujem si Vam najljudneje naznanjati, da sem svojo trgovino založil z raznovrstnim manufakturnim, modnim in konfekcijskim blagom.

V zalogi imam najnovejše površnike za dame, kakor tudi površnike in haveloke za dame, gospode in dečke. Istotako imam v zalogi krasna ročna dela kakor tudi vsakovrstna pripravna darila za vsakogar.

Velika izber najnovejših kravat.

Postrežba točna in solidna. — Dijakom znižane cene.

(312-1)

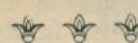

Priporoča se za mnogobrojni obisk z vsem spoštovanjem

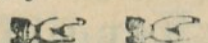
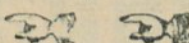
Jos. Morauc.

Mično in ceno!

Novosti niirnberškega blaga (igrače), elegantna novošegna

darila za božič in novo leto za male in velike,

 najnovejši okraski za božično drevesce, jaslice in podobe k istim, veliko izbiro

 Božičnih in umetnih razglednic;

vse beletristične in poučne časopise, modne žurnale, muzikalije in knjige prodaja po izvirnih cenah v občo zadovoljnost

Friderik Tandler,

trgovina knjig, umetnosti, igrač in galanterijskega blaga
v Rudolfovem.

(291-2)

Častitim udom družbe sv. Mohorja vljudno naznanjamo, da vežemo

Zgodbe sv. pisma

tudi pri nas v jako lične platnice z usnjatim hrbtom, katere izdelujemo v lastni knjigoveznici. Vezava s platnicami vred velja 3 krone 60 vin. — (Na željo naročujemo tudi izvirne platnice iz Ljubljane in Celovca).

Ravno tako vežemo molitvenik

Slava Gospodu

v lepe platnene in usnjate platnice z rudečo in zlato obrezo.

Ker je naša vezava jako trpežna ter cena nizka priporočujemo se v prav obilna naročila.

(282-3)

J. Krajec nasl.
knjigoveznica v Rudolfovem.

Hiša

št. 122 Florijanski trg v Rudolfovem, obstoječa iz 3 sob s kuhinjo, 2 kleti, novega hleva za 5 glav, 3 svinjakov in nekoliko vrta. K hiši spada 2 orala 642 sežnjev z mešanim lesom mlado zaraščene hoste, 3 velike njive za 25 mernikov posetve; na teh stoji nov pod s šupo in 2 kozolca z nekaj travnikom. Proda se tudi hiša sama, ako kdo želi. — Pojasnila daje

(279-3)

Magdalena Blümel.

(150-13)

Kaznjivo je

vsako ponarejanje edino pravega Bergmann-ovega liljnega-mlečnega-mila, tovarne Bergmann in drug. Draždane-Tečen ob Elbi. Varstvena znamka: Dva rudarja. — Taisto naredi nežno, čisto lice, cvetočo in mlado zunanost, belo in žametno mehko kožo ter blestečo lepo pôlt. Najbolje sredstvo proti pégam. Komad po 80 h, pri lekarnarju S. pl. Sladovič in trgovcu Alfonzu Oblak v Novem mestu.

Advokat (266-4)

dr. Viljem Schweitzer

otvoril je svojo pisarno

v Ljubljani

na Kongresnem trgu številka 19.

poleg nunske cerkve

in „Vzajemnega podpornega društva.“

Ker se nisem mogel pri vseh mojih
znancih in prijateljih osebno posloviti, po-
stavljam se tem potom najsrčneje ter se
zahvaljujem za meni izkazano naklonjenost.

Odličnim spoštovanjem

Jos. Medved

Zagreb, Nikoličeva ulica 10.

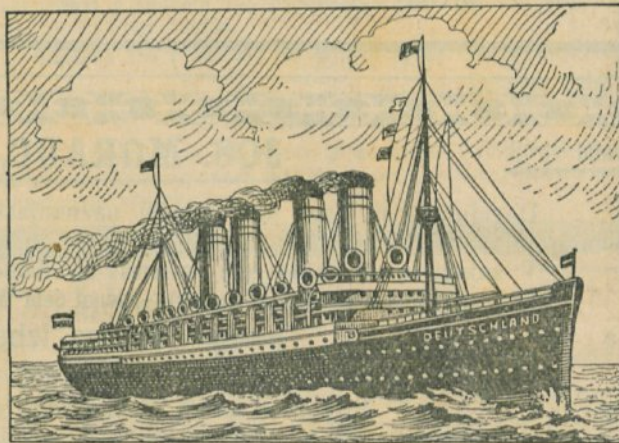
(309)

Največja in najstareja parobrodna družba na svetu po-
seduje 279 parnikov,

Najvarnejše, najhitreje in največje vrste velikanskih
parnikov, ki vozijo samo potnike in cesarsko pošto

iz Hamburga v Novi-York so:

Deutschland	212 m dolg.	Fürst Bismark	200 m dolg.
Auguste Victoria	168 " "	Columbia	140 " "
Moltke	160 " "	Blücher	160 " "
Pennsylvania	171 " "	Pretoria	170 " "
Graf Waldersee	170 " "	Patricia	171 " "
Palatia	140 " "	Phoenicia	140 " "
Batavia	152 " "	Belgravia	152 " "
Bulgaria	152 " "	Armenia	170 " "

Hamburg-Nowi-York le 6 dni.

Vozne karte po predpisanih najnižjih cenah prodaja ter daje
pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena agentura

Hamburg-Amerika Linie

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 31, takoj na desno od juž. kolodvora,
ob progi električne železnice. (293-2)

Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico

(299-2)

(registrovana zadruga z neomejeno zavezo)

sprejema hranilne vloge tudi od neudov, ter obrestuje iste po

4 1/2 %

na leto in sicer brez odbitka rentnega davka, kterega sama
iz lastnega plačuje. — Najmanjša vloga je K 2.—

Poštne položnice so na razpolago.

Uradne ure vsaki dan od 8.—12. dopoldne.

Hranilnica sprejema od strank tudi hranilne knjižice
drugih hranilnic, ne da bi se obrestovanje prekinilo.

Naznanilo!

Podpisani si usoja slav. občinstvu najvljudneje naznaniti,
da se toči v njegovem hotelu

izvrstno vino lastnega pridelka in pivo,

preskrbljen je tudi s prav dobro kuhinjo, in za tujce ima

fino urejene sobe po nizki ceni

na razpolago. Od 15. septembra 1902 naprej se dobi v hotelu tudi

sveži kruh

in sicer za isto ceno kakor v pekariji. Za mnogobrojni obisk
se priporoča

(283-3)

Jakob Pavčič, hotelir v Novem mestu.

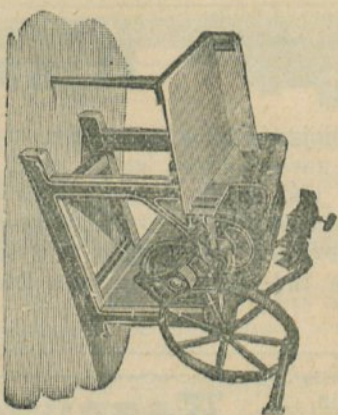
USTANOVLENO 1872

PH. MAYFARTH & Co.

tovarne kmetijskih strojev, livarne in tužine na par
DUNAJ, II¹, Taborstrasse Nr. 71.

850 DELAVCEV

Jekleni plugi 1., 2., 3., in 4-
lemeži in mahove, dien-
kaste in dijagonalne
Poljski valji
Sejalnice „Agricola“
Originalno ameriškanski stroji za košnjo
* * * * * trave, detele in žita. * * * * *
Grablje in vile za obračanje sena in žita.
Patentovane sušilnice za sadje zelenjad itd.
Stiskalnice za grozdje in sadje
Hidravlične stiskalnice.
Mlini za sadje in grozdje
Stroji za obriranje jagod
Automatično delujoče patentovane škropilnice
SIPHONIA za pokončanje trne in rastlinske uši.
Prenesljiva štedilna kotljišča za parjenje krme
izdeluje in pošilja v najnovejši odlikovani sestavi

Priznано najboljši
Slamoreznice s patent. valjastimi podlogami in
lahkim tekom
in prihranitvi
moči do 400/0.
Mlini za de-
belo moko,
reporeznice.
Najnovejše
žitne čistil-
nice, trilerji,
rebjači za
koruzo.
Stiskalnice
za seno in slamo za roko stalno in za prevažanje
Matilnice s patent. valjastimi podlogami za
roko, gepel in par. Vratila za uprego od 1 do 6 živali,
pa vse druge stroje za kmetijstvo

Odlikovan z nad 490 zlatimi, srebrnimi in bron. medaljami.
Obširni katalogi gratis. — Zastopniki in prodajalci zaželeni.

(304-1)

(297-2)

Za božični čas!

V prodajalni J. Krajec nasl. v Rudolfovem

dobivajo se različne božične in novoletne razglednice. Nadalje vsakovrstna

darila za božič in novo leto,

kakor: lepi molitveniki, knjižice s povestmi in zgodbami, dvanajst zvezkov Kristof Šmida; krasni zborniki za razglednice in fotografije, pisalne podloge, lepi tintniki za pisalne mize ter drugi namizni okraski; moderne kasete pismenega papirja itd. V veliki izbiri so različni božični prti, barveni in svilnati papir, podobice za jaslice in tudi jako mične že narejene jaslice. Za prekupovalce posebno znižana cena. — Pri nas se vedno dobivajo svetinjice, trakovi ter vodila za Marijine družbe, podobice, rožnivenci itd. Pri tej priliki usojamo se opozoriti na svojo popolno in najbolje urejeno zalogo različnega papirja, pisarniškega, pisemskega, konceptnega, dokumentnega, risarskega ter vsakovrstnega ovojnega papirja.

Pozor!

(294-2)

Kupujem ženske lase, odrezane, izpadle in zmešane. Plačam po najvišji ceni.

Ivan Svetec, brivec (Glavni trg, nasproti mestne hiše.)

Iz Gornje Pirošice, pošta Sv. Križ pri Kostanjevici se naznani, da je pri posestniku Ajster Martinu oddati v najem

nova žaga.

Žaga je, kakor rečeno, nova, in je prav dobro napravljena. V bližini se nahaja dosti bukovega lesa, kateri bi se lahko kupil ter se rezal na žagi. (310)

HIŠA,

na željo tudi nekoliko polja, ležeča blizu župnijske cerkve v Stopičah, se da takoj v najem. Hiša je pripravna za rokodelece ali za penzioniste; v njej se zdaj nahaja tudi mala prodajalna, katera se tudi lahko odda. — Več pové lastnik Ivan Rodič, nadučitelj v Stopičah. (262-4)

Stroje

za mlatit, žito čistit, slamo rezat, gepeljne, klinje, trombe in cevi, žage, jermena in druge potrebščine se najbolje in najceneje kupi v zalogi

Fran Zeman-a, Ljubljana,

Poljanska cesta št. 24.

(236-7)

Za

v Avstriji

koncesijo-

vano

francosko prekmorsko družbo

„Compagnie generale Transatlantique“

Edina direktna in najkrajša črta

poštних brzoparnikov, ki prevažajo zanesljivo, brez prelaganja, samo 6 dni

iz Havra v Newyork.

Za vožnje tu- in inozemskih železnic, za navadna in okrožna potovanja in prireditve romarskih vlakov,

daje pojasnila in veljavne vozne liste

edina oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ed. Šmarda

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6

blizu znane gostilne „pri Figabirtu“.

(300-3)

Slavnemu občinstvu naznanjam, da imam veliko izbiro novo došlega izbranega blaga za

(285-3)

Darila za Božično drevcesce in novo leto.

in sicer razne vrste sladčic, kakor čokoladne izdelke, piškotke, raznovrstne bombone, tudi z likerjem nalite, raznovrstne galanterijske izdelke, izdelke iz papirja, šolske potrebščine, razno ovočje, kakor: pomaranče, limone, fige, rožičke, čaj, rum in sto in sto drugih produktov.

K obilnemu kupovanju se najudaneje priporočam

Alfonz Oblak,

trgovec v Novem mestu.

Stanje vlog 30. junija 1902:
blizu 9 milijonov kron.

**Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!**

Denarni promet v letu 1901:
čez 23 milijonov kron.

Preje: Gradišče št. 1,

LJUDSKA POSOJILNICA

sedaj: KONGRESNI TRG št. 2, I. nadstropje

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan **4 $\frac{1}{2}$ | 0 | 0** brez kakega odbitka, tako, da sprejme vložnik od vsacih vloženih 100 K čistih **4 K 50 h** na leto. ter jih obrestuje po

Stanje vlog 30. junija 1902: 8,818.060 K 70 h. Denarni promet v l. 1901: 23,559.611 K 20 h.

HRANILNE KNJIŽICE se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje kaj prekinilo. — Za nalaganje po pošti so poštno-hranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dne 1. julija 1902.

(278-3)

Dr. Ivan Šusteršič,
predsednik.

Josip Šiška, knezoškofijski kancelar,
podpredsednik.

Odborniki:

Josip Jarc,
veleposestnik v Medvodah.

Anton Belec,
posestnik, podjetnik in trgovec v Št. Vidu nad Ljubljano.

Dr. Andrej Karlin,
stolni kanonik v Ljubljani.

Karol Kauschegg,
veleposestnik v Ljubljani.

Matija Kolar,
župnik pri D. M. v Polju.

Ivan Kregar,
načelnik okr. boln. blag. v Ljubljani.

Frančišek Leskovic,
zasebnik in blagajnik „Ljud. pos.“

Karol Pollak,
tovarnar in posestnik v Ljubljani.

Greg. Šlibar,
župnik na Rudniku.

Dr. Aleš Ušeničnik,
profesor bogoslovja v Ljubljani.

Padavica (božjast.)

Kdor trpi na padavici, krčih in drugih nervoznih boleznih, zahteva naj zvezek o teh boleznih. Dobi se zastonj in poštneine prosto pod naslovom Schwanen-Apotheke, Frankfurt a. M. 241-6)

Dobra, velika železna peč

je na prodaj. — Več v upravnistvu „Dol Novic“. (295-2)

Namnanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

Tudi slav. p. n. občinstvu namnanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne štofe ter tudi nepremočljiv tirolski ločen za haviloke.

Tudi imam narejene haviloke vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni.

Dijakom znižano cene!

JAKOB MIKOLIČ,

— krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 92 —

priporoča se preč. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno talarje, površnike itd.

po najokusnejšem in najnovejšem kroju. — Izdelujem vsako, v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se preč. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljam, da bodem vedno skrbel, da izročim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zatorej se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilaga.

